

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 3. november 2016 af Østre Landsrets 1. afdeling
(landsdommerne Thomas Lohse, Jan Uffe Rasmussen og Peter Hammershaimb (kst.) med
domsmænd).

1. afd. nr. S-1087-16:
Anklagemyndigheden
mod

T
Født marts 1985
(advokat Mette Grith Stage, besk.)

Odense Rets dom af 8. april 2016 (7-1595/2016) er anket af T med
påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Også for landsretten har der været afspillet fonetisk optagelse af tiltaltes forklaring afgivet
til politiet den 1. juni 2015 kl. 09.55 – 11.00.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne V6 ,
politiassistent V3 og politiassistent V5 .

De for byretten af vidnerne V1 , politibetjent V2 ,
politibetjent V4 og professor, dr.med. Peter Mygind Leth afgivne forklaringer er i medfør af retsplejelovens § 923 dokumenteret.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at det ikke var heroin, men kokain, som hun havde indtaget to dage før episoden. Hun mener, at det er kokainindtagelsen, der gjorde, at hun ikke har kunnet handle rationelt. Hun er fortsat gift med sin fætter, som hun fortsat ønsker at blive skilt fra. Hun plejer ikke at se så sort på tilværelsen, men hun havde fortsat problemer med ægtefællen, der ikke på det foreliggende grundlag ønskede skilsmisse. V6

havde flere gange forsøgt at trække sig fra hende. Hun kan stort set ikke huske, hvad hun foretog om lørdagen. Hun kan kun svagt huske, at hun ringede til livslinien. I småbidder kan hun huske, hvad der skete om søndagen. Hun husker, at hun købte støvsugerslangen omkring kl. 10, købte en computer i i og købte ind i . Hun kan også huske søgningerne på internettet. Det er hende, der har skrevet søgeordene. Hun søgte på garager, men foretog sig ikke yderligere, da hun fandt nogen emner, formentlig fordi hun "lukkede af". Hun mener, at kunne huske, at hun første gang var ude ved Sted 1 efter frokost og anden gang efter middag. I løbet af søndagen var hun af og til ked af det. Det kom og gik. Hun kan ikke huske, at hun skrev afskedsbrevet, men det er hendes skrift. Hun kan ikke huske, om startede bilens motor. Under alle omstændigheder har hun kørt i bilen rundt om hjørnet. Hun kan meget svagt huske, hvordan hun kom fra bilen og op i lejligheden. Når hun har sagt, at hun ikke havde det "i sig" betyder det, at hun ikke kunne slå sine egne børn ihjel. Hvis hun var blevet siddende i bilen, ville det "være sket", men det blev ikke til noget, fordi hun ikke ville det. Om der var katalysator i bilen, var hun var ikke bekendt med.

Foreholdt afhøringsrapport af 1. juni 2015 (Ex 286 ff.), har hun forklaret, at hun slet ikke kan huske den pågældende afhøring.

Hun kan ikke huske, hvordan hun havde det i forbindelse indledningen til afhøringen på Sted 2. Hun husker kun svagt den afhørende betjent. I februar/marts 2010 havde hun forsøgt selvmord ved at skære sig i pulsårer ved håndled og halsen. Hun fik efter denne psykologhjælp. Da hun efterfølgende efter et par måneder tog til USA, fik hun medicinsk behandling. Da hun kom tilbage fra USA, fik hun ikke yderligere psykologhjælp.

Vidnet V6 har supplerende forklaret blandt andet, at de havde været kæresten i ca. 3 måneder, da han afbrød forholdet. Han trak sig fra hende, idet hun lavede for meget kaos i hans liv. Han valgte at besvare et af opkaldene for at sætte en stopper for henvendelserne. Under telefonsamtalen virkede hun påvirket og fjern. Allerede i begyndelsen af samtalen kom det frem, at hun ikke ønskede, at hun og hendes børn skulle være her længere. Han

kan ikke huske ordret, hvad hun sagde under telefonsamtalen, men selve stemningen gav ham en "dårlig mavefornemmelse".

Vidnet politiassistent V3 har supplerende forklaret blandt andet, at hun sagde noget om mængden af sovemedicin, som hun havde givet børnene. Hun nævnte, at hun vistnok havde givet dem hver en halv sovetablet. I første omgang foretog de ikke en undersøgelse af bilen. Tiltalte sov, da de kom ind i lejligheden. Hun var svær at vække. Da de fik hende vækket, var hun meget langsom til at respondere på spørgsmål. Tiltalte var halvsovende og lå ned, da hun sagde, at det ikke lykkedes. Hun virkede trist.

Vidnet politiassistent V5 har supplerende forklaret blandt andet, at det, da hun mødte ind, blev besluttet, at hun og en kollega skulle afhøre tiltalte. Hun kan ikke huske, om hun var bekendt med, at en kollega havde afhørt tiltalte om natten, men hun var bekendt med, at man havde talt med hende om natten.

Forud for afhøringen henvendte hun sig til sygeplejersken på afdelingen for at sikre sig, at de kunne afhøre tiltalte. De havde en kort indledende samtale med tiltalte, hvor de forklarede, hvem de er, og at de ønskede at tale med hende. De gjorde hende også bekendt med, at der vil blive anvendt fonetisk optagelse, og de lagde en diktafon på hendes seng. Hun er også sikker på, at tiltalte blev gjort bekendt med, at afhøringen ville blive fonetisk optaget. Hun er også sikker på, at tiltalte forud for afhøringen blev gjort bekendt med, at hun blev vejledt med hensyn til beskikkelse af en offentlig forsvarer, og at tiltalte ikke ønskede en forsvarer til stede. Det forhold, at tiltalte på et tidspunkt under afhøringen tilkendegiver, at hun kunne se, at vidnet havde to eller tre ansigter, gav hende ikke anledning til at stoppe afhøringen eller sørge for, at tiltalte fik en forsvarer til stede, idet vidnets indtryk på baggrund af tiltaltes svar på spørgsmålene var, at tiltalte fortsat var egnet til afhøring.

Foreholdt afhøringsrapport af 1. juni 2015 (Ex 297, 2. afsnit), hvoraf fremgår blandt andet: "men som vi snakkede om, så har vi en ... ta'r vi stilling til senere hva' der ska' ske i løbet af dagen" har vidnet forklaret, at det drejer sig om, hvorvidt tiltalte er klar til at blive fremstillet i grundlovsforhør.

Vidnet har stort set været med, når tiltalte har haft kontakt med sine børn. Tiltalte forsøger under disse møder at oparbejde et godt forhold til børnene.

Personlige oplysninger

Der er for landsretten fremlagt erklæring af 25. oktober 2016 fra Børnehjem
vedrørende tiltaltes samvær med sønnen, F2 , og udateret erklæring fra
vedrørende tiltaltes samvær med datteren, F1

Tiltalte har forklaret blandt andet, at hun endnu ikke føler sig klar til at tage sig af børnene.
Det vil tage nogen tid. Hun er indstillet på at få hjælp til at klare sine problemer. Hun er
indstillet på at fortsætte med at få hjælp.

Tiltalte har været frihedsberøvet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen,
skyldig efter anklageskriftet. Det lægges i den forbindelse til grund, at tiltalte forud for
afhøringen på Sted 2 den 1. juni 2015, kl. 09.55 – 11.00 blev gjort bekendt med, at der vil
blive anvendt fonetisk optagelse og blev vejledt med hensyn til beskikkelse af en offentlig
forsvarer, og at tiltalte ikke ønskede en forsvarer til stede.

Det tiltrædes, at tiltalte er omfattet af den i straffelovens § 69 nævnte persongruppe, og at
de i straffelovens § 68, 2. pkt. nævnte foranstaltninger ikke er mere formålstjenlige end
almindelig straf.

Af de af byretten anførte grunde tiltrædes det, at straffen er fastsat til fængsel i 7 år.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Th i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 02-11-2016

Pia Spange
kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 8. april 2016

Rettens nr. 7-1595/2016
Politiets nr. 2300-73112-0002-15

Anklagemyndigheden
mod
T
Født marts 1985

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag, idet tiltalte har fravalgt nævningsagsbehandling, jf. retsplejelovens § 687, stk. 1.

Anklageskrift er modtaget den 29. januar 2016.

T er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 237, jf. § 21 - forsøg på manddrab, ved den 31. maj 2015 ca. kl. 22.00 på Vej 1 i By 1 i at have forsøgt at dræbe sine børn F1 og F2, idet hun gav dem begge sove-medicin og placerede dem sovende i sin bil, hvorefter hun monterede en slange fra bilens udstødning og ind i bilen og startede bilen med henblik på at forgifte dem med kulilte.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig pga. manglende forsæt, subsidiært frivillig tilbagetræden fra forsøg, jf. straffelovens § 22.

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaring af tiltalte og vidneforklaringer af V6, V1, politibetjent V2, politias-sistent V3, politibetjent V4, politiassistent V5 og professor, dr. med. Peter Mygind Leth.

Tiltalte har forklaret, at hun er født i Danmark. Hendes mor er dansk, og hendes far er araber. Hun har haft en god opvækst i en dansk plejefamilie. I hendes ungdom var hun rebelsk og lidt forvirret omkring religion. Hun blev

første gang gift som 16-årig. Det var et islamisk tvangsægteskab med en arabisk mand. Ægteskabet holdt kun et par år. Som 20-21 årig var hun i det danske forsvar. Hun mødte i den forbindelse en amerikansk soldat, som hun blev gift med. De flyttede til USA og fik datteren F1 sammen i 2009. Samme år begik han selvmord. Hun tog tilbage til Danmark, hvor hun søgte trøst hos sin far, fordi hun havde det svært. Hun tog efterfølgende tilbage til USA igen sammen med F1, hvor hun modtog hjælp fra den amerikanske stat i en støttegruppe for enker efter amerikanske soldater. Hun fik medicin mod depression og gik til psykolog. I 2012 tog hun på ferie i Tunesien hos sin fars familie. Der var dejligt, og det endte med, at hun blev gift med en fasters søn. Det skete lidt impulsivt, og hun følte et vist pres for at indgå ægteskabet. Hun begyndte herefter at gå med tørklæde. Hun og hendes mand fik sammen sønnen F2 i 2013. Familien pressede hende til at tage til Sverige, hvor hun boede sammen med børnene i en lejlighed, mens de ventede på familiesammenføring med hendes mand, der stadig var i Tunesien. I denne periode tog hun fjernundervisning i Danmark. Hun og hendes mand havde kontakt via Skype, men deres forhold gik ikke godt. Da hun skulle til eksamen i By 1 i 2014, mødte hun V6. De snakkede godt sammen, og på grund af V6 smed hun tørklædet og flyttede sammen med børnene til By 1, hvor V6 hjalp hende med at finde en lejlighed. Hun flyttede ind i lejligheden på Vej 1 i By 1 den 26. februar 2015. Hun havde i forvejen veninder og familie i By 1. Det viste sig dog, at det ikke fungerede mellem hende og V6, da de begge havde meget at kæmpe med, men hun var og er taknemmelig for hans hjælp.

I perioden op til den 31. maj 2015 havde hun det ikke godt. Hun søgte hjælp hos kommunen og hos en psykolog, og hun fik ordineret noget medicin hos lægen. Hun fik noget Ritalin fra en veninde, hvilket fik hende i "højt gear". Hun havde problemer med sin ægtefælle, som ikke ville skilles, og som ville have deres søn til Tunesien. Det var et belastet forhold. Hun magtede ikke børnene pga de forskellige problemer, men havde brug for hjælp. Hendes forældre var ikke egnede til at hjælpe hende med børnene. Kommunen reagerede på hendes henvendelser, men det tog tid. Hun ville gerne have haft en kontaktperson på det tidspunkt. Hun kom på kontanthjælp, fordi man ikke kan få hjælp til psykologbistand, hvis man modtager SU.

Foreholdt patientjournal af 24. april 2015, ekstraktens side 262, har tiltalte forklaret, at hun havde brug for hjælp og blev henvist til en psykolog, men det fungerede ikke rigtig, fordi psykologen var en yngre mand omkring hendes egen alder. Det virkede akavet. Den 27. maj 2015 var hun igen hos lægen, hvor hun fik Zolpidem, fordi hun havde søvnproblemer efter at have taget Ritalin. Hun havde flere år tilbage fået Zolpidem. Lægen sagde, hun skulle tage ½-1 sovepille. Hun husker ikke, om hun tog flere. Fredagen op til den weekend, hvor episoden skete, overlod hun børnene til en bekendt, hvorefter hun tog til en fest i Jylland. I forbindelse med festen tog hun kokain, selvom det var mange år siden, hun sidst havde taget det. Hun gik i seng kl. 2 lørdag nat og stod op allerede kl. 6 lørdag morgen. Da hun stod op, var

hun ked af det og havde dårlig samvittighed overfor sine børn. Hun skyndte sig hjem og hentede børnene kl. 8. I løbet af lørdag eftermiddag fik hun det rigtig dårligt, og hun ringede til Livslinjen, men der var ingen, der tog telefonen. Hun har svært ved at huske nærmere, hvad der skete i løbet af lørdagen, da det meste er "sort", men hun husker, at hun i løbet af dagen købte nyt tøj til børnene i . Da hun vågnede søndag morgen, dvs. den 31. maj 2015, havde hun det rigtig dårligt psykisk. Hun kunne ikke tænke rationelt. Hun vågnede kl. 7 med dystre tanker om at tage livet af sig selv og sine børn. Hun kørte i og købte en støvsugerslange, som hun forestillede sig kunne monteres på bilens udstødningsrør. Bagefter købte hun en computer til sin datter hos i . Hun kan ikke forklare, hvorfor hun købte en ny computer til sin datter samtidig med, at hun tænkte på at tage livet af sig selv og børnene. Det kan godt passe, hun var i kl. 10.24, da forretningen åbnede kl. 10.00.

Foreholdt foto af søgeresultater, spørgsmål og svar på tiltaltes mobiltelefon, ekstraktens side 174 sammenholdt med side 165, har tiltalte forklaret, at det er hende, der har googlet internettet om selvmord ved hjælp af kulilte, ligesom hun har stillet de anførte specifikke spørgsmål herom. Hun kendte i forvejen lidt til emnet, fordi hun i 2011, da hun boede i USA, forsøgte at begå selvmord i en garage ved hjælp af kulilte. Hun stoppede dog selv forsøget. I forbindelse med hendes nye undersøgelser søgte hun efter en garage på Hjemmeside. Hun var klar over, at det mest effektive ville være, hvis bilen stod i en lukket garage, når den udledte kulilte. Det lykkedes hende dog ikke at finde en ledig garage. I løbet af søndagen handlede hun i to gange, først i og senere i . Hun købte mad og alkohol, selv om hun aldrig drikker. Hun købte bl.a. ind til børnenes madpakker. Hun kørte også mod Sted 1 , hvor V6 var indsat. Hun kørte derhen, fordi V6 var god til at få hende "ned i gear". Hun ringede til ham, men der var dårlig stemning imellem dem den dag, og han besvarede ikke hendes opkald. De var ikke længere kærestepar, idet V6 havde gjort det forbi omkring den 10. maj 2015. Hun fik det tiltagende dårligere. Hun googlede nummeret til en psykolog og ringede til sin far via hans hustru. Hun ringede også til psykiatrisk skadestue og til veninden V1 . Der var imidlertid ingen, der svarede, og hun følte, at hun løb panden mod en mur.

Foreholdt SMS-kommunikation med V6 søndag den 31. maj 2015, ekstraktens side 162 - 164, har tiltalte forklaret, at det er hende, der har skrevet den anførte SMS'er til V6. Hun aner ikke, hvad der foregik i hovedet på hende. Måske var hun stadig påvirket af kokain. Hun plejer at være mere rationel. Hun var vred, da hun skrev SMS'erne. Hun plejer dog at være mere sober, selvom hun er vred. Hun og børnene spiste aftensmad på , hvorefter hun købte cola og vodka i . Det gør hun ellers aldrig. Hun kørte hjem igen, men i løbet af aftenen kørte hun igen mod Sted 1 . Børnene var med i bilen. Hun ventede ikke på, det blev mørkt. Hun kørte mod Sted 1 , fordi hun ville "ned i gear", og fordi hun ville havde "det sorte" i hendes hoved til at gå væk. Hun parkerede på en parkeringsplads i

nærheden af _____, som hun kendte i forvejen. Mens hun sad i bilen, skrev hun det afskedsbrev, som politiet senere fandt.

Foreholdt sin forklaring afgivet i grundlovsforhør, ekstraktens side 44, hvorefter hun skulle have forklaret bl.a., at hun gav børnene aftensmad sammen med en kvart sovepille hver, at datteren faldt hurtigt i søvn, mens sønnen forblev vågen, og at hun derefter satte børnene i bilen igen og kørte mod _____, hvor hun holdt i bilen mellem kl. 20 og 21, har tiltalte forklaret, at det godt kan passe, at det var sådan, det foregik. Det var dog som sagt ikke ved Sted 1 _____, men på en parkeringsplads i nærheden, at hun holdt parkeret. Hun havde knust sønnens sovemedicin i noget babymos, mens datteren havde fået den resterende del af pillen på normal vis. Formålet med at give dem sovemedicin var, at de skulle slappe af og sove fra det hele. Hun havde besluttet, at børnene ikke skulle være her mere. Børnene skulle med hende væk herfra. Hun havde derfor børnene med i bilen. Da det kom til stykket, kunne hun dog ikke gennemføre det.

Da de kørte afsted mod Sted 1 _____, sov sønnen, mens datteren var halv vågen. Hun havde taget dyner med, drikkevarer, sovepiller, støvsugerslange, tape, saks, pose, blok og kuglepen. Hun havde planlagt at skrive et afskedsbrev. Hun skrev afskedsbrevet, mens hun holdt på en parkeringsplads, hvor hun og V6 _____ havde holdt flere gange. Hun kendte derfor stedet og følte sig tryk der. Hun skrev brevet, mens hun sad i bilen. Børnene havde ikke et dramatisk liv, det var kun hende, der havde det. Brevets indhold forekommer hende i dag melodramatisk og misvisende. I dag kan hun godt se, at det ikke kan retfærdiggøres, at hun ville tage børnene med sig herfra. Hun lagde afskedsbrevet på passagersædet. Hun husker ikke, at hun forsøgte at få kontakt med V6 _____. Da hun kørte hjem, havde hun det ligeså dårligt som før. Hun parkerede ved et hegn ikke ret langt fra sin boligblok. Bilens bagende vendte op mod hegnet. Hun ved ikke, hvorfor hun valgte dette sted. Klokken var omkring 21. Hun indtog 9 sovepiller, hvorefter hun monterede støvsugerslangen på udstødningsrøret og tapede en gul Netto-pose omkring, fordi slangen var mindre end hullet i udstødningsrøret. Hun lagde den frie ende af slangen ind gennem bagagerummet. Hun husker ikke noget om en hattehylde. Hun blev svimmel, og det var begyndte at regne. Hun lukkede bagsmækken og lagde et tæppe, der rettelig var et halvt gardin, henover bilens bagende. I dag kan hun ikke forklare grunden hertil.

Foreholdt sin forklaring afgivet i grundlovsforhør, ekstraktens side 44, hvorefter hun skulle have forklaret, at hun lagde tæppet over bilens bagende for at skjule børnene og det, der foregik, har tiltalte forklaret, at det godt kan passe, at det var sådan, det hang sammen. Hun satte sig ind i bilen igen, da den var rigget til. En veninde ringede kort efter, men tiltalte magtede ikke at snakke med hende. Hun husker ikke, at hun ringede til V6 _____, og hun har slet ingen erindring om den telefonsamtale, som hun tilsyneladende havde med V6 _____, mens hun og børnene sad i bilen. Hun husker ikke nærmere om, hvilken indvirkning pillerne havde på hende på dette tidspunkt, bortset fra at

hun var træt og faldt i søvn. Hun husker ikke at have startet bilmotoren, mens den holdt parkeret på stedet. Hun husker ikke at have lugtet bilos i kabinen. Det næste, hun svagt husker, er, at hun med meget tunge ben var på vej op ad trappen til sin lejlighed med sønnen. Det står nærmest som en drøm i hendes erindring. Derefter husker hun, at der var noget, der blitzedede i lejligheden. Hun husker ikke, at politiet var i lejligheden. Hun forstår ikke, at hun tilsyneladende har været i stand til at køre bilen fra holdestedet og hen tæt på boligblokken, hvor hun boede. Hun har slet ingen erindring om denne kørsel.

Foreholdt fonetisk optagelse af tiltaltes forklaring til politiet den 1. juni 2015 kl. 09.55 - 11.00 har tiltalte forklaret, at det eneste, hun husker fra afhøringen, er politiassistent V5's ansigt, og at V5 var i civilt tøj. Det er tiltaltes opfattelse, at den egentlige årsag til, at hendes forehavende ikke blev gennemført, var, at hun ikke kunne få sig selv til at tænde bilmotoren.

Udspurgt af forsvareren har tiltalte forklaret, at hun lørdag den 30. maj 2015 ringede til veninden V1 og til Livslinjen, fordi hun allerede da havde selvmordstanker. Det var dog først om søndagen, at hun begyndte at lægge planer om at slå sig selv og børnene ihjel. Hun ringede bare for at høre en stemme, idet der var kaos i hendes hoved. Også søndag ringede hun V1 og Sted 1 men ingen svarede. Hun havde gennem en længere periode indtaget medicin mod rygsmerter, og hun tog sikkert også smertestillende medicin i dagene op til episoden. Hun indtog mere medicin end ordineret. Hun tror, at hendes manglende hukommelse skyldes den heroin, hun indtog til festen om fredagen. Hun ville gennemføre sit forehavende med sig selv og børnene, men så alligevel ikke. Hun knuste en sovepille til børnene i tre dele, hvoraf sønnen fik den mindste del, mens datteren fik de to andre dele. Hun tænker i dag, at hun benyttede en gul Netto-pose i håb om at blive opdaget. Hvis ikke de blev opdaget, kunne de sove og vågne næste dag. Så ville det hele bare være en ond drøm. Da slangen lå i bagagerummet, ved hun ikke, om der var åbent ind til resten af kabinen. Hun husker ikke at have talt med politiet i sin lejlighed, herunder at have fortalt dem, at datteren sad og sov i bilen. Hun var døsig. Hun husker ikke længere sin sindstilstand eller følelser, da hun vågnede. I dag er hun taknemmelig for, at det ikke lykkedes.

Vidnet V1 har forklaret, at hun været veninde med tiltalte, siden de var henholdsvis 13 og 15 år gamle. Op til den 31. maj 2015 snakkede de ikke så meget sammen. 14 dage før var tiltalte stresset, og tiltalte havde fortalt vidnet, at hun overvejede selvmord. Vidnet lagde ikke så meget i det, da det plejede at hjælpe, hvis tiltalte blev aflastet. Vidnet passede derfor tiltaltes to børn i et døgn. Tiltalte var glad igen, da hun kom og hentede børnene. Vidnet gik derfor ud fra, at tiltalte var okay. Da episoden skete 14 dage senere, havde vidnet mistet sin telefon, og hun var derfor ikke klar over, at tiltalte forsøgte at ringe til hende. Hun mener ikke, at hun talte med tiltalte den omhandlede weekend.

Vidnet politibetjent V2 har forklaret, at han den 31. maj 2015 blev sendt ud til Vej 1 for at lede efter en kvinde med børn samt en bil med et nærmere anført registreringsnummer. Han og en kollega gik op til kvindens lejlighed, hvor de fandt hoveddøren ulåst. Lejligheden fremtrådte som om, den var forladt i hast. Der var ingen personer i lejligheden. Han husker det sådan, at der var mørkt i lejligheden. De forlod lejligheden, hvorefter de runderede i området, men uden at finde kvinden, børnene eller bilen. Foreholdt dispositionsrapport af 25. juni 2015, ekstraktens side 82, har vidnet forklaret, at det sikkert er rigtigt, at runderingen foregik i tidsrummet mellem kl. 22.10 og 23.00. Foreholdt oversigtsfoto med indramning af området, som blev runderet, ekstraktens side 81, har vidnet forklaret, at det er ham, der har foretaget indramningen. Bilen holdt ikke i det indrammede område.

Vidnet politiassistent V3 har forklaret, at han og en kollega den 31. maj 2015 blev sendt ud til Vej 1 for at lede efter en kvinde, der angiveligt ville tage livet af sig selv og sine to børn. De fik besked om, at en anden politipatrulje tidligere om aftenen havde runderet i området uden at finde andet end kvindens mennesketomme lejlighed. De fik også til opgave at lede efter kvindens køretøj, som de fik oplyst registreringsnummeret på. Da de nærmere sig kvindens adresse, så de den eftersøgte bil holde parkeret tæt på boligblokken. Bilen var mørk og slukket, og de kørte derfor forbi den og gik direkte op i lejligheden. Hoveddøren stod på klem, og inde i lejligheden fandt de en kvinde og en lille dreng sovende på en sovesofa. Barnet vågnede, men kvinden var svær at vække. Vidnet bemærkede en tom emballage til sovepiller. Da kvinden var blevet vækket, spurgte de efter hendes andet barn. Kvinden svarede, at hendes datter sad i bilen. Vidnets kollega gik straks ned til bilen, og vidnet modtog kort efter melding om, at pigen var fundet sovende i bilen, ligesom vidnet modtog melding om, at en slange sås at være monteret på bilens udstødningsrør, hvorfra slangen var ført ind i bilens kabine. Kvinden fortalte, at hun havde taget sovemedicin, og at hun også havde givet børnene sovemedicin. Vidnet tilkaldte derfor efter samråd med vagthavende ambulanceassistance. I lejligheden havde vidnet og kvinden en samtale, men vidnet husker ikke længere samtalens nærmere indhold.

Foreholdt politirapport af 1. juni 2015, side 2-3, ekstraktens side 88 - 89, har vidnet bekræftet, at han spurgte tiltalte, om hun havde forsøgt at tage livet af sig selv og sine børn ved hjælp af udstødningsgas fra sin bil, hvortil hun svarede: "Ja, men det lykkedes ikke", ligesom hun tilføjede: "Jeg har skrevet et afskedsbrev, det ligger i min taske". Grunden til, at vidnet i sin rapport har anført kvindens udtalelser i citationstegn, er, at det er et ordret citat af kvindens udtalelser. Under den efterfølgende ransagning fandt vidnet afskedsbrevet i kvindens taske. Det kan godt passe, at brevet stadig sad på blokken. Han tog en del fotos, da det var en alvorlig sag. Det kan godt passe, at nøglerne til bilen og lejligheden hang i et nøglebundt i hoveddøren, således som det er anført i politirapporten.

Udspurgt af forsvareren har vidnet forklaret, at det også godt kan passe, at der var masser af madvarer i køleskabet, således som det er anført i politirapporten.

Vidnet politibetjent V4 har forklaret, at han den 31. maj 2015 blev sendt til Vej 1 sammen med kollegaen V3. Det var V3, der vækkede kvinden og drengen i lejligheden. De var ikke vågnet ved politiets indledende tilråb ved indtrædelsen i lejligheden. Der var ikke andre personer i lejligheden. Vidnet hørte kvinden sige, at hendes datter ikke ville med op og derfor sad nede i bilen og sov. Vidnet gik derefter ned til bilen. Den henstod mørk og med slukket motor. Der lå et sort tæppe over bilens bagende. Tæppet, der var vådt af regn, lå halvt på jorden, men dækkede alligevel et pænt stykke af bagenden. Da han trak tæppet væk, kunne han se en slange, der var monteret på udstødningsrøret med en gul Netto-pose omkring. Slagen førte ind i bilens kabine. Bilens ruder var tilduggede, men han fik øje på en lille pige, der sad på bagsædet i bilens venstre side. Han bankede på ruden, uden at pigen reagerede. Bilens venstre bagdør var ulåst. Han vækkede pigen, som imidlertid bare ville sove videre. Pigen sagde ikke noget og svarede ikke på hans spørgsmål. Han holdt hende vågen, indtil der efter aftale med vagthavende ankom ambulanceassistance. En lægestuderende fra boligblokken var i mellemtiden kommet til stede. Vidnet konstaterede efterfølgende, at bilens hattehylde var afmonteret og lå løs i bagagerummet. Han optog foto 1 - 7, der sidder i fotomappe af 1. juni 2015, ekstraktens side 113 - 115.

Udspurgt af forsvareren har vidnet forklaret, at der ikke lugtede af noget i bilen. Pga. omstændighederne i sagen ventede han lidt, inden han stak hovedet ind i bilen. Han talte ikke selv med kvinden, inden han gik ned til bilen, men han hørte, hvad hun sagde til hans kollega. Bilnøglen var ikke at finde i bilen. Bilen holdt forholdsvis tæt på den boligblok, som kvinden boede i.

Vidnet professor, dr. med. Peter Mygind Leth har vedstået sin erklæring af 23. september 2015, ekstraktens side 253 - 254, og har forklaret, at han er ansat på Retsmedicinsk Institut. Zolpidem er sovepiller, og normal dosis er 1 pille for at falde i søvn. Han kan ikke sige, hvad der er den sandsynlige konsekvens af at indtage 9-10 piller, da han ikke er retskemiker. Kulilteforgiftning måles ved blodprøve. Blodet har en naturlig kuliltemætningsgrad på ca. 0,7%. En koncentration på 1-2% er ikke usædvanlig i forbindelse med færden i trafikken, og i ekstreme tilfælde er der målt ca. 8%. Kulilte bliver først dødeligt ved en mætningsgrad på 50% eller mere. I pigens blod blev der målt en kuliltemætningsgrad på 8%, men dels er der megen usikkerhed forbundet med målingerne, og dels er blodprøverne udtaget 3-4 timer efter det oplyste gerningstidspunkt, så han har nøjedes med at konkludere, at begge børnene havde en kuliltemætningsgrad på under 10%. Halverings-tiden for kuliltemætningsgraden i blodet er 4-5 timer for voksne personer, og han vil tro, at det er nogenlunde det samme for børn. Det målte niveau i børnenes blod er ikke så meget højere end normalt, at han kan sige, at børnene er blevet udsat for forgiftning ved kulilte. Børnene blev dog for en

sikkerheds skyld sat i behandling med aktivt kul og drop. Hvis en bil er forsynet med katalysator, udleder den så lidt kulilte, at der ikke kan ledes en dødelig koncentration ind i bilens kabine.

Udspurgt af forsvareren har vidnet forklaret, at han ikke kan sige, hvornår børnene kan være blevet påvirket af kulilte og i hvilken grad. Der blev fundet spor af Zolpidem i drengens blod, men under grænseværdien. Der er ikke noget, der tyder på, at drengen har været udsat for en stor mængde sovemedicin. Der ses ikke at være fundet sovemedicinen i pigens blod. Der blev fundet ketonstoffer i lav koncentration i begge børns blod, men dette er et naturligt stof i kroppen, som dannes ved f.eks. sult. Det har ingen sammenhæng med kulilte.

Vidnet politiassistent V5 har forklaret, at hun har efterforsket sagen. Hun og en kollega har bl.a. undersøgt gerningsområdet for spor, men de fandt ikke noget i den fjerne ende af parkeringspladsen op mod skoven, hvor tiltaltes bil havde holdt, inden tiltalte tilsyneladende kørte bilen hen i nærheden af den boligblok, hun boede i. På den korte strækning mellem de to holdsteder fandt de dog en marksten og lidt efter et skilt, som begge viste tegn på at være blevet påkørt. En visuel undersøgelse af tiltaltes bil viste friske skader, som meget vel kunne stamme fra påkørsel af markstenen og skiltet. Tiltaltes bil henstod desuden punkteret på det ene dæk. Der blev ikke foretaget tekniske undersøgelser.

Vidnet foretog afhøring af tiltalte på en enestue på Sted 2 den 1. juni 2015 i tidsrummet fra kl. 09.55 - 11.00. Tiltalte var sengeliggende, og vidnet lagde en optager på sengen og oplyste tiltalte om, at afhøringen blev optaget. Inden afhøringen gik i gang, havde vidnet talt med en sygeplejerske, som gav hende og kollegaen X1 tilladelse til at afhøre tiltalte. Vidnet skønnede også selv efter en kort indledende samtale med tiltalte, at hun var egnet til afhøring. Vidnet kan godt huske, at tiltalte undervejs i afhøringen sagde, at hun så to eller tre af vidnets ansigter, men da tiltalte græd under hele afhøringen og derfor havde tårer i øjnene, lagde vidnet ikke noget særligt i denne udtalelse. Hverken denne udtalelse eller afhøringen i øvrigt gav vidnet anledning til at tvivle på, om tiltalte ikke var egnet til afhøring. Det er hendes kollega X1, som man på den fonetiske optagelse af afhøringen kan høre stille tiltalte supplerende spørgsmål.

Vidnet V6 har forklaret, at han og tiltalte har haft et korterevarende kæresteforhold. Det var i april eller begyndelsen af maj 2015, at han gjorde det forbi. I starten blev han tiltrukket af hende, fordi han fandt hende sød, spændende og klog. Hun var også meget interessant, fordi hun var anderledes. Han forsøgte at trække sig fra deres forhold ad flere omgange, men hun forsøgte at bevare kontakten til ham. Han havde ikke forud for den 31. maj 2015 hørt hende sige, at hun ikke ville leve mere. Han vidste dog godt, at hun havde nogle problemer, og at hun derfor havde søgt hjælp. Han opfordrede hende også til at søge den hjælp, hun havde brug for. Hun truede ham mange gange med alt muligt. Hun havde i en rum tid forinden den 31.

maj 2015 bombarderet ham med SMS'er. De SMS'er, som hun sendte ham den 31. maj 2015, var trods deres indhold ikke usædvanlige. Hun anklagede ham gentagne gange for at være sammen med andre kvinder og for at søge spændende ting på nettet. Der var intet hold i anklagerne. Den 31. maj 2015 var for så vidt en almindelig dag for ham, indtil han ud på aftenen endelig valgte at besvare et af hendes telefonopkald. Han var ikke klar over, at hun tidligere på dagen var kørt ud mod Sted 1, hvor han var strafafsoner.

Da han besvarede hendes telefonkald, kunne han høre, at hun ikke var sig selv, idet hun lød påvirket af et eller andet, ligesom hun talte både dansk og engelsk. Hun var ked af det og langt nede, men i starten af samtalen tog han det ikke seriøst, da hun mange gange tidligere havde forsøgt at få ham tilbage på forskellig måde. I løbet af samtalen gik det dog langsomt op for ham, at det var alvorligt ment, da hun fortalte, at hun ville tage sit eget og sine børns liv. Han har svært ved at huske samtaleens nærmere indhold, men han er sikker på, at hun sagde, at hun havde sat børnene "til rette" i bilen. Han forstod det sådan, at hun ville tage livet af sig selv og børnene, mens de sad i bilen. Hun lød mere og mere fjern. Han afbrød derfor samtalen, hvorefter han straks ringede 112. Han fortalte politiet, at hun opholdt sig i bilen sammen med sine børn, men at han ikke vidste, hvor bilen holdt. Han frygtede, at hun ville tage livet af sig selv og børnene ved hjælp af kulilte, idet han vidste, at hun havde en ældre bil, som muligvis ikke havde katalysator.

Udspurgt af forsvareren har vidnet forklaret, at han ikke talte med tiltalte igen senere på aftenen. Den efterfølgende forbindelse, der er registreret mellem hans og tiltaltes telefon, må skyldes, at et opkald er gået på hans telefonsvarer. Det var både hendes tilstand og hendes udtalelser, der bekymrede ham. Den første tanke, han fik, var dog, at hun var desperat for at genoptage deres forhold, eller at hun ville give ham dårlig samvittighed. Han var træt af hende, ikke sur på hende. Han spurgte ikke ind til, hvor hun befandt sig, ligesom han ikke forsøgte at tale hende fra det, hun havde gang i. Han fortalte hende vist heller ikke, at han ville ringe til politiet. Han hørte ikke andre lyde end hendes stemme.

Sagens øvrige oplysninger

Der har under sagen været fremlagt bl.a. fotos af den i sagen omhandlede personbil, fotos fra tiltaltes lejlighed, fotos af boligområdet, gerningsstedsundersøgelse, afskedsbrev fra tiltalte, teleoplysninger, personundersøgelser af tiltalte, F1 og F2 samt supplerende lægefaglig udtalelse.

Der har været afspillet fonetisk optagelse af tiltaltes forklaring afgivet til politiet den 1. juni 2015 kl. 09.55 - 11.00.

Tiltalte er blevet mentalundersøgt, og i mentalerklæring af 2. oktober 2015 har overlæge X2, Psykiatrisk Afdeling, konkluderet, at

tiltalte ikke er omfattet af straffelovens § 16, men at hun kan henføres til den i samme lovs § 69 afgrænsede personkreds, og at ny kriminalitet mest formålstjenligt kan forebygges ved behandling på psykiatrisk afdeling.

Retslægerådet har i udtalelse af 7. januar 2016 konkluderet, at tiltalte er uden sindssygdomssymptomer, men at hun er omfattet af den i straffelovens § 69 afgrænsede personkreds. Retslægerådet kan imidlertid ikke pege på foranstaltninger efter § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlige end eventuel forskyldt straf til imødegåelse af risikoen for ny kriminalitet.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 1. juni 2015.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det lægges i overensstemmelse med tiltaltes egen forklaring afgivet under sagen til grund, at hun søndag formiddag den 31. maj 2015 købte en støvsugerlange med henblik på at benytte denne til ved kulilteforgiftning fra sin bils udstødning at tage livet af sig selv og sine to børn, F2 på ca. 1½ år og F1 på 5 år. Samme dag foretog hun søgninger på internettet, hvor hun også stillede konkrete spørgsmål og søgte råd om den nærmere udførelsesmåde m.v. Hun skrev et afskedsbrev stilet til finderens, hvor hun bl.a. redegjorde for baggrunden for, at hun havde taget sit eget og børnenes liv. Hun gav børnene lidt sovemedicin, hvorefter hun placerede dem i bilen, som hun havde parkeret i et afsides hjørne af et parkeringsareal op mod et bevokset område. Hun indtog selv 9 sovepiller, hvorefter hun monterede støvsugerlangens i bilens udstødningsrør, idet hun satte en pose omkring, som hun omviklede med tape. Den anden ende af slangen lagde hun ind i bilens bagagerum, hvorfra der var åbent ind til kabinen, hvorefter hun lukkede bagsmækken ned og lagde et tæppe henover bilens bagende for at skjule børnene og det, der foregik. Hun følte sig tiltagende døsig og satte sig herefter ind i bilen.

Tiltalte har under sagen endvidere forklaret, at hun ikke har nogen nærmere erindring om, hvad der herefter skete, men at hun ikke mener at have startet bilens motor, idet hun alligevel ikke kunne få sig selv til at fuldføre sit forehavende.

Det fremgår af tiltaltes fonetisk optagne forklaring afgivet til politiet den 1. juni 2015 om formiddagen, at hun gentagne gange gav udtryk for, at det ville have været bedre, hvis de alle tre var døde. Hun forklarede politiet, at hun mente, at hun tændte bilens motor efter at have sat sig ind i bilen, ligesom hun forklarede, at hun inderligt håbede, at hendes forehavende ville lykkes, men at hun ikke syntes, at udstødningen lugtede specielt stærkt, hvorfor hun tænkte: "Det kommer sgu' ikke til at fungere det her nu".

Det lægges efter vidnet V6's forklaring sammenholdt med teleoplysningerne i sagen til grund, at tiltalte den 31. maj 2015 kl. 21.43 ringede ham

op, og at hun under en godt 12 minutter lang samtale fortalte, at hun ville tage sit eget og sine børns liv. Vidnet, der kunne høre at tiltalte var meget ked af det og påvirket af et eller andet, blev efterhånden overbevist om, at tiltalte mente udtalelserne alvorligt, hvorfor han afbrød telefonsamtalen og alarmerede politiet. Han havde det indtryk, at tiltalte befandt sig i sin bil sammen med sine børn, og at hun ville tage sit eget og børnenes liv i bilen.

Det lægges efter vidnet politiassistent V3's forklaring til grund, at han den 1. juni 2016 kort efter midnat fandt tiltalte og hendes søn sovende i tiltaltes lejlighed, og at tiltalte, efter at være blevet vækket, på vidnets forespørgsel fortalte, at hendes datter sad og sov i bilen, idet hun ikke ville med op. Det lægges endvidere til grund, at tiltalte på vidnets forespørgsel bekræftede, at hun havde forsøgt at tage livet af sig selv og sine børn ved hjælp af udstødningen fra sin bil, men at det ikke var lykkedes. Hun fortalte endvidere, at hun havde skrevet et afskedsbrev, der lå i hendes taske. Poliitiassistent V3's kollega, politibetjent V4, fandt umiddelbart efter tiltaltes datter siddende sovende i bilen, der holdt med slukket motor, men som fortsat var tilrigget med en slange fra udstødningsrøret ind i bilens kabinne. Poliitiassistent V3 fandt tiltaltes afskedsbrev i hendes taske som anvist.

På baggrund af det anførte er det rettens opfattelse, at tiltalte både under afhøringen umiddelbart efter midnat den 1. juni 2015 og under den fonetisk optagne afhøring senere samme formiddag har været i stand til at besvare politiets spørgsmål på en i det væsentlige klar og forståelig måde, og at hendes forklaringer til politiet er indbyrdes samstemmende, samt at hendes forklaringer stemmer med politiets objektive fund. Retten finder derfor, at forklaringerne må indgå i sagen tillige med de øvrige beviser, uanset at tiltalte var uligevægtig på tidspunktet for afhøringerne.

Retten finder det herefter bevist, at tiltalte forsøgte at dræbe sig selv og sine børn, F1 og F2, idet hun gav dem begge sovemedicin og placerede dem i sin bil, hvorefter hun monterede en slange fra bilens udstødning og ind i bilen, hvorpå hun startede bilens motor med henblik på at forgifte sig selv og børnene med kulilte. Det findes endvidere bevist, at tiltalte alene opgav sit forehavende, idet hun konstaterede, at der ikke trængte ret megen udstødning ind i bilen, hvorfor hun indså, at hendes forehavende ikke ville lykkes. Under disse omstændigheder er tiltalte ikke trådt frivilligt tilbage, og hun er derfor ikke straffri efter straffelovens § 22.

Det lægges efter Retslægerådets udtalelse til grund, at tiltalte er omfattet af straffelovens § 69, men at foranstaltninger efter samme lovs § 68, 2. pkt., ikke er mere formålstjenlige end almindelig straf for at forebygge ny kriminalitet.

Straffen fastsættes til fængsel i 7 år, jf. straffelovens § 237, jf. § 21.

Ved straffens fastsættelse er der lagt vægt på, at drabsforsøget er planlagt og retter sig mod egne værgeløse børn på ca. 1½ år og 5 år. Det er anset som formildende omstændigheder, at tiltalte ikke tidligere er straffet, at hun på gerningstidspunktet var psykisk uligevægtig, at hun flere gange samme dag forgæves havde søgt professionel hjælp og hjælp hos bekendte, og at børnene ikke fik skader i forbindelse med drabsforsøget.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, _____ T _____, skal straffes med fængsel i 7 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, dog betaler statskassen salæret til bistandsadvokaten.

Torben Østergreen-Johansen

dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTEEN I ODENSE - 7. afdeling, den 18. april 2016

Jette Düring

Kontorfuldmægtig